

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1514202677
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1514202677.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Boledovičom, so sídlom Úzka 578/4, 900 41 Rovinka, proti žalovanému: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o zaplatenie 4.104,01 Eur s príslušenstvom a odmenou 13,68 eur zo zmenky, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/271/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. mája 2017, č. k. 2CoZm/16/2017-227, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“), rozsudkom zo 30. mája 2016, č. k. 1CbZm/271/2014-176 ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz súdu prvej inštancie zo 14. mája 2014, č. k. 3Zm/82/2014-19. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 573,79 Eur.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca žiadal, aby súd žalovaného zmenkovým platobným rozkazom zaviazal na zaplatenie zmenkovej sumy 4.104,01 Eur eur s úrokom 6 % ročne z predmetnej sumy od 31.07.2013 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 13,68 eur a náhrady trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný na základe zmluvy o úvere poskytol dlžníkovi Štefanovi Jelčovi úver, dlžník úver riadne a včas nesplácal, žalovaný svoju pohľadávku postúpil spoločnosti BBF capital, a. s., ktorá ju postúpila spoločnosti LICITOR factoring, s.r.o. Spolu s postúpením pohľadávok bola indosovaná aj blankozmenka, vystavená dlžníkom v prospech žalovaného. Na základe dohody o vyplňovacom práve k zmenke, bol zmenkový veriteľ oprávnený doplniť v

blankozmenke chýbajúce údaje o výške zmenkovej sumy a dátume splatnosti. Toto oprávnenie majiteľ blankozmenky využil a vyplnil sumu rovnajúcu sa zabezpečenej pohľadávke v deň, ktorý právo vykonal. Žalobca zaslal svojmu predchodcovi upovedomenie o nezaplatení zmenky a dlžníkovi ako vystaviteľovi správu o nezaplatení. Žalovaný nevytlúčil svoju zodpovednosť za zaplatenie zmenky a ako indosant je jedným zo solidárne zaviazaných zmenkových dlžníkov, preto proti nemu žalobca uplatnil postih..

3. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v plnom rozsahu a dňa 14.05.2014 vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 3Zm/8/2014-19. Voči zmenkovému platobnému rozkazu, podal žalovaný námietky, v ktorých namietal neexistenciu vyplňovacieho práva, namietal tiež absenciu vyplňovacieho práva žalobcu voči žalovanému, namietal premlčanie práva vyplniť zmenku, nepreukázanie výšky zmenkovej sumy a tiež namietal zmeškanie lehoty na predloženie zmenky na platenie s následkom straty postihového práva voči indosantovi. Žalovaný súčasne poukázal na zmluvu o postúpení pohľadávok, v ktorej došlo k zbaveniu sa zodpovednosti za vymožiteľnosť pohľadávok a aj z tohto dôvodu boli pohľadávky prevedené za nižšiu cenu ako nominálna (26 %). Uvedené je preto je v rozpore s dobrými mravmi.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že zmenka v čase kedy bola rubopisovaná na rad žalobcu, neobsahovala údaj o zmenkovej sume a dátume splatnosti. Chýbajúce údaje doplnil žalobca. Žalovaný namietol, že oprávnenie nemal, a preto v zmysle čl. I. § 69 zmenkového zákona môže byť zaviazaný len podľa pôvodného textu. Námietku súd hodnotil ako nedôvodnú. Žalovaný bol priamym účastníkom dohody o vyplňovacom práve, a aj keď oprávnenie neudelil, musel pri indosovaní blankozmenky počítat' s možnosťou, že neúplná listina môže byť doplnená za podmienok a spôsobom, ktorý sám s vystaviteľom blankozmenky dojednal. Žalovaný vedel, že zmenka je neúplná a podľa potvrdenia o omeškaní dlžníka, vedel, že sú splnené podmienky, za ktorých má majiteľ právo blankozmenku vyplniť. Musel preto počítat' s tým, že majiteľ doplní chýbajúce údaje.

5. Náležitosti, ktoré má obsahovať dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke, zákon nepredpisoval. Rovnako žiadny predpis neurčoval s akou presnosťou má byť blankozmenka v dohode o jej vyplnení identifikovaná. Nie je preto nevyhnutné vždy podpísať všetky údaje, ktoré listina obsahuje, ak nevzbudzuje vážnejšie pochybnosti o tom, v ktorej listine majú byť chýbajúce údaje vyplnené. Zmenkový dlžník vystavil zmenku v prospech zmenkového veriteľa, ktorá neobsahuje údaj o zmenkovej sume a dátume splatnosti. Napriek tomu, že účastníci dohody neidentifikovali blankozmenku údajmi o dátume a mieste vystavenia, platobným miestom a domicilom, ktoré nepodliehali vyplňovaciemu právu, nie je možné považovať popis blankozmenky za neurčitý. Treba podľa súdu prvej inštancie prihliadnúť nato kto zmenku vystavil, v prospech koho bola vystavená a aký kauzálny vzťah je ňou zabezpečený. Súd mal zato, že žalovaný dohodu o vyplňovacom práve k zmenke s rovnakým obsahom používal opakovane pri zabezpečovaní svojich úverových pohľadávok. Dôvodný bol preto záver, že dohodu on koncipoval a v tom čase považoval identifikáciu blankozmenky v dohode za dostatočne určitú.

6. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 09. mája 2017, č. k. 2CoZm/16/2017-227, rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil. Súčasne rozhodol o práve žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie týkajúcou sa abstraktnosti zmenky, či už sa jedná o zmenku, ktorá plní funkciu platobnú alebo funkciu zabezpečovaciu. Je potrebné rozlišovať medzi teoretickým výkladom, ktorý využíva žalovaný ohľadne funkcií zmenky a praktickým využitím zmenky v súlade so zákonným postupom pri vymáhaní nárokov. Z teoretického hľadiska je skutočne zmenka spravidla vždy previazaná s určitou kauzou a dlžník zmenku nevystavuje bezdôvodne. Skutočne zmenka má aj funkciu platobnú, aj funkciu zabezpečovaciu. Avšak to nič nemení na skutočnosti, že zmenka je stále, bez ohľadu na kauzu a funkcie, ktoré v sebe nesie dokonalým, abstraktným, skriptúrnym cenným papierom, ktorého oprávnený majiteľ nie je povinný preukazovať ani dôvod záväzku, ani výšku pohľadávky, tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie, keď odkázal na prepojenie zmenkového zákona k lex generalis - Občianskemu zákonníku v § 495.

8. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v tvrdení, že vzhľadom na charakter zmenky ako zmenky spotrebiteľskej, mu prislúcha ochrana pred zneužívaním spotrebiteľskej zmenky. Poukázaním na § 17 ods. 1 a 2 zmenkového zákona, mal odvolací súd za to, že nielenže záväzok žalovaného nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale vznikol ex lege z titulu garančného účinku indosamentu, ktorý vyhotovil bez vylúčenia garancie. Keďže žalovaný sám spotrebiteľom nie je, bolo by v príkrom rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ by sa úspešne domáhal právnej ochrany, ktorá prislúcha len subjektom, ktoré sú spotrebiteľmi. Vo vzťahu k návrhu žalovaného na vyslovenie prípustnosti dovolania proti rozsudku v súlade s § 238 ods. 3 O. s. p., odvolací súd uviedol, že takýto návrh z dôvodov uvedených a z otázok položených v jeho odvolaní, nepredstavuje riešenie závažných právnych otázok, ktoré doposiaľ judikatúrou vyšších súdov neboli posúdené, alebo výklad ktorých v judikatúre vyšších súdov nie je ustálený alebo je odvolacím súdom riešený inak ako ustálenou judikatúrou vyšších súdov.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu, podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. tvrdiac, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalovaný (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“), namietal, že odvolací súd nepripustil jeho kauzálne námietky pre údajné nepreukázanie vedomého konania žalobcu na jeho škodu. Za nesprávny označil záver odvolacieho súdu, že žalobca preukázal „dobromyseľnosť“, keď sa pokúsil vymôcť pohľadávky od pôvodných dlžníkov. Pokiaľ odvolací súd skonštatoval, že žalobca nepoznal obsah zmenky, tak sa dopustil hrubej nedbanlivosti. Dovolateľ poukázal aj na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/19/2014 a 1Obdo/4/2013, v ktorých dovolací súd zrušil v identických veciach rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, pričom Krajský súd v Bratislave nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu SR.

10. Podľa dovolateľa z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalobca sa dopustil pri nadobúdaní zmenky vedomého konania na škodu žalovaného v zmysle ustanovenia čl. I § 17 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový (ďalej aj „ZZŠ“), a preto kauzálne námietky boli prípustné. Podľa dovolateľa odvolací súd žiadnym spôsobom nezohľadnil jeho tvrdenia, podľa ktorých zmenka nemá žiadnu kauzu, keďže žalobca si prostredníctvom zmenky uplatňuje voči nemu právo na kompenzáciu nevykonalosti pohľadávok voči úverovým dlžníkom žalovaného, hoci takéto právo nemá. Vedomé konanie na škodu dlžníka sa posudzuje podľa ustanovenia čl. I § 17 ZZŠ z hľadiska subjektívneho vzťahu nadobúdateľa zmenky k prevodu zmenky v čase jej nadobudnutia a šikanózný výkon práva v zmysle ust. § 3 Občianskeho zákonníka sa posudzuje z hľadiska objektívnej spoločenskej prijateľnosti takéhoto konania. Ustanovenie čl. I § 17 ZZŠ predstavuje dodatočný prostriedok ochrany pred nepoctivým nadobúdateľom zmenky, ktorý pôsobí nad rámec ust. § 3 Občianskeho zákonníka, a nie namiesto neho. Dovolateľ pritom odkázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 1735/07, III. ÚS 72/2010 a III. ÚS 341/07, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/17/2009, 2Obo/87/2009 a rozhodnutia súdov Českej republiky.

11. Žalovaný namietal aj skutočnosť, že odvolací súd namiesto toho, aby sa vysporiadal s právnym názorom najvyššieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení sp. zn. 2Obdo/19/2014 ohľadne nutnosti posúdenia zmenky ako spotrebiteľskej, iba skonštatoval, že účastníkom tohto sporu nie je spotrebiteľ a spotrebiteľskou zmluvou sa vôbec nezaoberal. Z predmetného rozhodnutia má pritom podľa dovolateľa vyplývať, že súdy sú ex offio povinné zaoberať platnosťou zmenky ako zmenky „spotrebiteľskej“. Podľa dovolateľa je rozsudok odvolacieho súdu nezákonný a nepreskúmateľný podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., keď ignoruje stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015, a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 457/2010. Dovolateľ uviedol, že síce sa v stanovisku uvádza, že žalovaný má byť spotrebiteľ, avšak to nevylučuje, aby základné princípy tohto stanoviska boli aplikované aj na subjekt, ktorý spotrebiteľom nie je.

12. Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, podľa dovolateľa, trpí vadou podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., keď Krajský súd v Bratislave nepostupoval spôsobom stanoveným v zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR v identickom spore a spor rozhodol bez riadneho zdôvodnenia v rozsahu konania žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom a konania žalobcu smerujúceho k

šikanóznemu výkonu práv, a kauzálne námietky žalovaného nezákonne nepripustil a v priamom rozpore s názorom NS SR v zrušujúcom uznesení v identickom spore sa nezaoberal platnosťou zmenky, ktorá vznikla na základe spotrebiteľskej zmluvy.

13. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného, doručenému súdu prvej inštancie dňa 26.10.2017, navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť, pretože dovolanie žalovaného nie je prípustné.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (ust. § 424 C. s. p.), zastúpený podľa ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

15. Žalovaný v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Už v uznesení zo dňa 21. augusta 2018, sp. zn. 3Obdo/42/2018 najvyšší súd uviedol, že „ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť“. Na predmetnom právnom názore zotrváva dovolací súd aj v rozhodovanej veci a nevidí dôvod, aby sa od neho odklonil.

16. Dovolací súd pritom uvádza, že prípustnosť dovolania je daná len vtedy, ak sa odvolací súd pri vyriešení právnej otázky skutočne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom dovolateľ je povinný ním tvrdený odklon v dovolaní preukázať. Naopak prípustnosť dovolania nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi), alebo všeobecné tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

17. Dovolací súd zároveň konštatuje, že dovolacie námietky sú totožné s námietkami, ktoré boli už predmetom dovolacieho prieskumu v skorších uzneseniach najvyššieho súdu (viď napr. 3Obdo/15/2017, 1Obdo/12/2018, 3Obdo/1/2018, 3Obdo/11/2018, 4Obdo/21/2018, 2Obdo 3/2018 a 5Obdo/4/2018), a závery v nich vyslovené sú aktuálne aj v rozhodovanej veci.

18. Pokiaľ ide o uznesenia sp. zn. 1Obdo/4/2013 a sp. zn. 2Obdo/19/2014 - na ktoré poukazoval dovolateľ - dovolací súd uvádza, že predmetnými uzneseniami boli zrušené rozsudky krajského súdu z procesných dôvodov pre nedostatočné odôvodnenie. Uvedené rozhodnutia nepredstavujú rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré by mali riešiť právnu otázku, od ktorej sa mal odvolací súd podľa dovolateľa odkloniť. V tejto časti tak dovolanie nie je odôvodnené spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 C. s. p.

19. Osobitne k námietke, v zmysle ktorej odvolací súd nepostupoval spôsobom uvedeným v ním predloženom uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/19/2014, dovolací súd považuje za potrebné (opakovane) zvýrazniť, že predmetné rozhodnutie nemalo pre odvolací súd kasačnú záväznosť, keďže nebolo vydané v rozhodovanej veci, a ani precedenčnú záväznosť. Predmetné uznesenie nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax, a ani nebolo prijaté obchodnoprávnym kolégiom najvyššieho súdu ako judikát publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

20. Tvrdenie žalovaného, že najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí vyslovil právny záver týkajúci sa charakteru zmienok indosovaných žalovaným, je nesprávne a zavádzajúce. V uvedenom rozhodnutí najvyšší súd nad rámec dôvodov pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (nedostatok odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku) uviedol iba svoj názor, že sa mu z obsahu spisu javí, že môže ísť o spotrebiteľskú zmenku. Najvyšší súd však v danom rozhodnutí neuviedol právny záver, že sa

jedná o spotrebiteľskú zmenku, z akých dôvodov dospel k záveru o spotrebiteľskej zmenke a aké to vyvoláva právne následky (rovnako aj 3Obdo/46/2017, 3Obdo/57/2017 a 3Obdo/66/2017).

21. Pokiaľ dovolateľ namieta odklon odvolacieho súdu od rozhodnutí zahraničných súdov, resp. Ústavného súdu Slovenskej republiky, zákon viaže prípustnosť dovolania v ust. § 421 ods. 1 C. s. p. v písm. a/ a c/ výlučne na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho, argumentácia inými rozhodnutiami môže byť relevantná ako podporná argumentácia pri odôvodňovaní dovolania prípustného podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., avšak nemôže byť spôsobilá vyvolať dovolací prieskum právnych záverov odvolacieho súdu vo veciach, v ktorých dovolateľ odvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ (alebo písm. c/) C. s. p.

22. Rovnaký záver platí pre časť dovolania, v ktorej žalovaný namieta rozpor napadnutého rozsudku odvolacieho súdu s právnymi závermi vyslovenými v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo/17/2009 a 2Obo/87/2009, ktoré však nepredstavujú rozhodnutia vydané v rámci dovolacieho konania. V obchodných veciach je najvyšší súd nielen dovolacím súdom, ale vo veciach, v ktorých rozhoduje krajský súd ako súd prvej inštancie, aj súdom odvolacím. Pokiaľ žalovaný vo svojom dovolaní odkázal na rozhodnutia najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho, neoznačil rozhodnutia vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke mal zaujať dovolací súd v iných rozhodnutiach. Z tohto dôvodu žalovaný, ani v tejto časti nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 C. s. p.

23. Žalovaný zastáva názor, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že sa nevysporiadal so závermi zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR ústavne konformným spôsobom, celkom nedostatočne odôvodnil neprípustnosť kauzálnych námietok žalovaného a najmä sa vôbec nevysporiadal s názorom najvyššieho súdu o tom, že konanie žalobcu je potrebné posúdiť aj v rozsahu šikanózneho výkonu práv a rozporu jeho konania s poctivým obchodným stykom.

24. Ak dovolateľ v dovolaní namieta vadu zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p., musí v dovolaní jednoznačne uviesť, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný.

25. Uvedené znamená, že nepostačuje, ak v rámci textu dovolania dovolateľ skonštatuje, že podľa jeho názoru je nejaký čiastkový záver odvolacieho súdu nepreskúmateľný, prípadne arbitrárny, avšak neuvedie, že týmto konkrétnym postupom odvolacieho súdu malo, resp. mohlo dôjsť k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. V prípade, ak dovolateľ tvrdenú vadu zmätočnosti vyššie uvedeným spôsobom v súlade s ustanovením § 431 C. s. p. nevymedzí, dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietne.

26. Dovolací súd konštatuje, že preskúmanie žalovaným vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p., je v zmysle kvalitatívnej stránky dovolania možné iba v časti, v ktorej žalovaný namieta, že odvolací súd nepostupoval spôsobom uvedeným v zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu v identickom spore a v časti, kde žalovaný namieta, že odvolací súd nesprávne a nezákonne neaplikoval ustanovenie § 17 zákona zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z., v dôsledku čoho nepripustil kauzálne námietky žalovaného.

27. Vo vzťahu k námietke žalovaného, podľa ktorej odvolací súd nepostupoval spôsobom uvedeným v ním predloženom uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/19/2014, dovolací súd uvádza, že pri záväznosti iných súdnych rozhodnutí, je potrebné rozlišovať viazanosť súdu rozhodnutím nadriadeného súdu v rozhodovanej veci - tzv. kasačnú záväznosť a tzv. precedenčnú záväznosť s prihliadnutím na čl. 2 ods. 2 základných zásad Civilného sporového poriadku a s poukazom na § 393 ods. 3 C. s. p. K tomuto dovolací súd zaujal stanovisko vyššie, na ktoré odkazuje.

28. Odvolací súd sa tiež náležite vysporiadal s právnou argumentáciou žalovaného, keď v relevantnej časti svojho rozsudku uviedol, že najvyšší súd prijal dovolanie žalovaného z procesného dôvodu, ktorým bolo nedostatočné odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Dovolací súd sa nezaoberal hmotnoprávnou stránkou veci, a teda nepotvrdil názor žalovaného v skutkových tvrdeniach. Výhrady mal voči nedostatočnému dokazovaniu vo veci námietok žalovaného, ktoré sú totožné s námietkami uplatnenými v tunajšom konaní. Súd konajúci v tomto konaní sa však veľmi podrobne zaoberal všetkými námietkami žalovaného a správne konštatoval oprávnenosť nároku žalobcu. Odvolací súd mal za to, že žalovaným predložené rozhodnutia nijako nesvedčia jeho tvrdeniam, keďže namietaný nedostatok odôvodnenia, ktorý akceptoval najvyšší súd ako dôvod dovolania, je vadou, ktorou mohol trpieť rozsudok Krajského súdu v Košiciach, avšak súd prvej inštancie konajúci v posudzovanej veci sa tejto chyby nedopustil. Postup odvolacieho súdu vzhľadom na uvedené nemožno považovať za rozporný s právom na spravodlivý proces.

29. Za nedôvodnú vyhodnotil dovolací súd aj námietku žalovaného, týkajúcu sa nesprávneho a nezákonného aplikovania ustanovenia § 17 zmenkového a šekového zákona. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom krajský súd skonštatoval, že žalovanému neprislúcha ochrana pred zneužívaním spotrebiteľskej zmenky, keďže záväzok žalovaného nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale vznikol ex lege z titulu garančného účinku indosamentu, ktorý vyhotovil bez vylúčenia garancie (bod 69 tohto rozhodnutia). Nakoľko žalovaný sám spotrebiteľom nie je, bolo by v príkrom rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ by sa úspešne domáhal nárokov na právnu ochranu, aké prislúchajú len subjektom, ktoré sú spotrebiteľmi. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj jeho aplikáciu §-u 17 ods. 1 a 2 zmenkového zákona v znení účinnom od 23. decembra 2015, nemožno považovať za svojvoľné, arbitrárne alebo nelogické, a to aj s poukazom na účel zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým bolo zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi a zamedziť zneužitiu právneho inštitútu zmenky proti spotrebiteľom. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí reagoval na podstatné odvolacie námietky žalovaného, pričom za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného (viď napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013).

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania, a teda otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

31. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

32. Toto rozhodnutie Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.